

Skattelove vil give mere end Balance i det Regnskabsaar, der kommer. Det er der ganske sikkert ingen, der vil mene, men der er ganske sikkert mange, der vil paastaa, at disse samlede Skatter kunde være lagt paa det danske Samfund paa en mere fornuftig Maade, end det sker gennem disse Love. Saa paastaar det ærede Medlem videre — og han var meget højt oppe —, at alle de, der ikke vil stemme for disse Skattelove, vil være med til at styrte den nuværende Regering. Han kalder alle dem, der stemmer imod, Ministerstormere. Jeg anser nærmest disse Udtalelser for rettet mod og til det ærede Medlems egne Partifæller. Jeg vil forstaa det saaledes, at det var nødvendigt at bruge saa stærke Udtryk for overhovedet at motivere den anbefaling, det ærede Medlem gav disse Lovforslag ved denne Lejlighed. Naar vi stemmer mod Lovforslagene, er det ikke for at være Ministerstormere, men saa er det ene og alene ud fra den Betragtning, at de to Partier, der har aftalt og planlagt, hvorledes disse Love skulde affattes, ogsaa ene skal bære Ansvar for det.

H. O. Hansen: Vi bebudede allerede ved første Behandling af Skattelovforslagene, at vi ikke vilde kunne stemme for de her foreliggende to Lovforslag, medmindre der skete store Ændringer i det samlede Skattelovkompleks, og man opfyldte Krav, som vi maatte stille til denne samlede Skattelovrevision. Vi krævede fra vor Side Lighed for Loven, vi krævede, at Eksistensmulighederne for Mellemlagene i vort Samfund ikke maatte svækkes, og for det tredje, at det Løfte til den store næringsdrivende Mellemstand i Byerne, som er givet Gang paa Gang under Skattebehandling her i Rigsdagen gennem alle Krigsaarene, om Beskatning af Brugsforeninger blev opfyldt. Hvis man vilde opfylde dette sidste Krav, vilde vi, hvis en saadan Beskatning skulde findes ikke at indbringe tilstrækkelig meget, være med til at forhandle om nye Skattefelter. Naar det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, siger, at der er ingen, der har anvist nye Veje, er det altsaa ikke rigtigt. Vi har henvist til, at man først maatte stille alle Samfundsborgere lige under Skattelovgivningen, og ikke paalægge de samme Befolkningslag Skat paa Skat. Dette er et simpelt Retfærdighedskrav. Der er altsaa fra vor Side vist Veje, som man maatte have forsøgt, før man gik til dette.

Jeg skal derefter først sige nogle Ord om hvert af de to Lovforslag. Jeg maa her

straks sige, at vi kan ikke gaa med til Lovforslaget om Chokoladebeskatningen — foruden af den almindelige Grund, jeg lige har nævnt —, fordi det ligesom Tobaksbeskatningsloven indeholder Bestemmelser, som vi ikke kan tiltræde. Det indfører noget nyt. Det indfører en aarlig Beskatning for at drive Næring med disse Varer, det kræver for det andet, at der for at handle med disse Varer skal en Bevilling til, det kræver for det tredje, at der skal efterbeskattes, og for det fjerde lægger det nye og tyngende Byrder navnlig paa den mindre Industri, Byrder, der sikkert vil blive til Ødelæggelse for en stor Del af den mindre Industri gennem de strenge Kontrolparagraffer og Bestemmelserne om den ekstra Bogføring, der foruden den almindelige Bogføring paalægges disse erhvervsdrivende, og desforuden gennem Lokalebestemmelserne m. v. Dertil kommer, at vi anser Omsætningsskatter, skabt paa det System, som indførtes ved Tobaksbeskatningen, for den sletteste Form for Inddrivelse af indirekte Skatter. Det er den sletteste Form, set ud fra vort Synspunkt, fordi den er ødelæggende, hemmende, generende og snærende for det Erhverv, som skal arbejde med disse Skatter daglig. Den betyder desuden en Fordyrelse af Varerne, en Opskrumning af Priserne for det forbrugende Publikum, som derigennem kommer til at betale en endnu større Skat, end hvis man opkrævede Skatten gennem Finanstoldsatser.

Hvad Restaurationsskatten angaar, fik jeg i Gaar ikke Svar paa forskellige Spørgsmaal, jeg rettede, om hvorledes man vilde føre dette Lovforslag ud i Livet, hvorledes man vilde fortolke de enkelte Paragraffer, og hvorledes man vilde fortolke den Ordning, man har frembragt ved de nu vedtagne Ændringer, hvorved man indfører en Omsætningsskat i den ene Paragraf og gaar til den Regningsskat i den anden Paragraf. Hvorledes vil man udføre dette i Praxis? Jeg tror at turde sige om dette Lovforslag, uden at nogen kan modbevise det, at det er saa slet udarbejdet, at det vil blive umuligt at føre det ud i Livet, som det nu foreligger. Jeg tror da ogsaa, at dette Lovforslag, forinden det forlader Rigsdagen, vil gennemgaa betydelige Ændringer oppe i det overvejende, prøvende og regulerende Ting paa den anden Side af Gangen.

Restaurationsskatten vil komme til at virke ganske vilkaarligt. Jeg fremhævede det ved første Behandling, men Udvalget har ikke søgt at ændre derpaa; det kommer med en almindelig Bemærkning, hvori det